

Η ΨΗΛΟΤΑΚΟΥΝΗ ΨΙΨΙΝΑ

Έναν καιρό και μια φορά,
μπορεί τώρα ή παλιά,
μια ψιψίνα μια σταλιά,
δεμένα τα μαλλιά ψηλά,
με ψάρια άφθονα, πολλά,
γεμίζει την ψαραγορά.

Με καπέλο από ψαθί,
ψάρια ψαρεύει απ' το πρωί.
Ψωμοτύρι τα ταΐζει
και την τύχη τους ορίζει.
- Ψψψψ! και - Ψιψιψι!
τα μαζεύει πι και φι!

Ψάρια μεγάλα και μικρά,
τα κάνει όλα μια χαψιά!
Από την πολλή ψαροφαγία
μπορεί να πάθει αλλεργία.

Ψάρια δεν τρώει ποτέ ωμά,
τα θέλει πάντοτε ψητά.
Τρώει μόνο τα ψαχνά,
τα ψαροκόκκαλα φυλά.

Σε ψαροκόφίνο τα βάζει
και στην ψαραγορά τα βγάζει.
- Εδώ τα ψάρια τα καλά,
ψαρόσουπα για τα παιδιά!

Σε ψαρόβαρκα κοιμάται,
ψείρες, ψύλλους δεν φοβάται.
- Ψψψψψψ ψψψψψψ!
Ονειρεύεται ψαριά,
φέματα με την ουρά!

Πριν καλά να σπκωθεί,
σαν κάτι να την ενοχλεί.
Ψαχουλεύει το μαλλί,
ψείρα πιάνει καστανή.
Θέλει να απαλλαγεί.

Από λάθος συνταγή
με ψαρόκολλα ψεκάζει,
πάνω της η ψείρα αράζει.
Τα παιδάκια της γεννάει
και τους ψιλοτραγουδάει:

- Η Ψιψίνα είναι καλή,
φίλη μας παντοτινή!
Την ψήφο σας εγώ ζητώ,
να μείνουμε για πάντα εδώ!
Ψιχαλίζει η βροχή,
οι ψείρες δεν καταλαβαίνουν γρι,
με το δικό τους το ρυθμό
φτιάνουνε ψηφιδωτό.
- Ψ-ψ-ψ! της ψιθυρίζουν,
γύρω της κλωθογυρίζουν.
- Έχεις άριστο μαλλί,
η ποιότητα του υψηλή!

Η ψιψίνα θυμωμένη,
τη φαγούρα υπομένει.
Στο ψυγείο μέσα μπαίνει,
βγαίνει σαν κατεψυγμένη·
μα η ψείρα επιμένει.

Ψαλίδι από ψιλικατζή
αγοράζει στη στιγμή.
Ψιλοκόβει το μαλλί
και κουρεύεται γουλί!